

Sygn. akt: IC 2519/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Lubin dnia 16 grudnia 2016r.

Sąd Rejonowy w Lubinie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Magdalena Krajewska

Protokolant: Sylwia Rosa

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2016r.

na rozprawie

sprawy z powództwa Ł. W.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej, (...) S.A. w W. na rzecz powoda, Ł. W. kwotę 10.406,91 zł (dziesięć tysięcy czterysta sześć złotych dziewięćdziesiąt jeden groszy) z odsetkami:

- od kwoty 9.200 zł ustawowymi od dnia od dnia 15 marca 2014r. do dnia 31 grudnia 2015r. i ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 683,91 zł ustawowymi od dnia 20 grudnia 2014r. do dnia 31 grudnia 2015r. i ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 523 zł ustawowymi za opóźnienie od dnia 22 października 2016r. do dnia zapłaty,

II. ustala odpowiedzialność strony pozwanej wobec powoda za skutki dla zdrowia powoda zdarzenia drogowego z dnia 25 stycznia 2014r.,

III. w pozostałym zakresie powództwo oddala,

IV. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.421,75 zł tytułem zwrotu kosztów procesu,

V. nakazuje powodowi uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Lubinie kwotę 20,49 zł tytułem nie uiszczonych kosztów sądowych,

VI. nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Lubinie kwotę 59,06 zł tytułem nie uiszczonych kosztów sądowych.

Syg.akt IC 2519/14

UZASADNIENIE

Powód, Ł. W. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od strony pozwanej, (...) S.A. w W. kwoty 9.304,39 zł tytułem zadośćuczynienia z odsetkami ustawowymi od dnia 27 lutego 2014r. do dnia zapłaty, kwoty 695,61 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia z odsetkami ustawowymi od dnia 14-go od dnia złożenia pozwu do sądu do dnia zapłaty

oraz zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania według norm przypisanych, kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 1.200 zł i kwoty 17 zł z tytułu poniesionej opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, że w dniu 25 stycznia 2014r. doszło do wypadku drogowego w którym powód został poszkodowany, a sprawca wypadku miał wykupioną polisę odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej. Po przewiezieniu powoda do szpitala w L. rozpoznano u niego uraz klatki piersiowej i zalecono leczenie w poradni chirurgicznej. W związku z dolegliwościami bólowymi powód w dniu 27 stycznia 2014r. zgłosił się do lekarza, który stwierdził u niego nadto skręcenie i naderwanie odcinka szyjnego kręgosłupa. Powód kontynuował leczenie podczas którego w dniu 27 stycznia 2014r. w poradni chirurgicznej zalecono mu noszenie kołnierza S.. W związku z pourazowymi lękami powód rozpoczął także leczenie w (...) w L.. W związku z nasilającymi się bólami kręgosłupa szyjnego powód dnia 9 stycznia 2014r. został skierowany na zabiegi fizjoterapeutyczne. Strona pozwana w dniu 26 lutego 2014r. wypłaciła powodowi kwotę 1.200 zł tytułem zadośćuczynienia. W dniu 21 lutego 2014r. powód za pośrednictwem swego pełnomocnika wezwał stronę pozwaną do zapłaty kwoty 50.000 zł tytułem zadośćuczynienia i kwoty 32 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia, w terminie 14 dni, pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. W dniu 4 marca 2014r. strona pozwana wydała decyzję odmowną co do dalszych roszczeń odszkodowawczych powoda. Następnie w dniu 2 kwietnia 2014r. strona pozwana wypłaciła powodowi kwotę 163,80 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia. Proces leczenia powoda nie został jeszcze zakończony. Wysokość dochodzonego pozewem zadośćuczynienia wynikała z rozmiaru cierpień powoda fizycznych i psychicznych. Powód po wypadku odczuwał ból kręgosłupa ograniczający jego sprawność fizyczną. Nadto, powód po wypadku miał znacznie obniżony nastrój, wystąpiły u niego stany lękowe i zaburzenia stresowe pourazowe. Okoliczności te w ocenie powoda uzasadniały dopłatę do wypłaconego już zadośćuczynienia w dodatkowej kwocie 9.304,39 zł. Powód także w pozwie dochodził zwrotu dalszych kosztów leczenia w łącznej kwocie 695,61 zł, zgodnie z przedłożonymi fakturami i rachunkami. Odsetek ustawowych od żądanych kwot powód dochodził zgodnie z przepisami prawa po upływie terminów ustawowych do spełnienia tych świadczeń pieniężnych.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana, (...) S.A. w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz strony pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew strona pozwana podniosła, że ponosiła odpowiedzialność odszkodowawczą za skutki dla zdrowia powoda zdarzenia drogowego z dnia 25 stycznia 2014r., w związku z zawartą ze sprawcą tego wypadku umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. Strona pozwana po przeprowadzeniu postępowania likwidacji szkody wypłaciła powodowi kwotę 1.200 zł zadośćuczynienia za krzywdę oraz kwotę 163,80 zł tytułem odszkodowania. Strona pozwana zaprzeczyła jednakże, aby była zobowiązana do zapłaty na rzecz powoda dalszych należności pieniężnych określonych żądaniem pozwu. W ocenie strony pozwanej przyznana i wypłacona kwota zadośćuczynienia odpowiadała wysokości doznanych przez powoda cierpień i krzywd, a wypłacona kwota odszkodowania skompensowała powodowi poniesione wydatki na leczenie. W ocenie strony pozwanej także, odsetki ustawowe od ewentualnie zasądzonych na rzecz powoda kwot pieniężnych powinny być określone od dnia wyrokowania przez sąd pierwszej instancji.

W piśmie procesowym z dnia 26 lipca 2016r. powód zmienił żądanie pozwu i wniósł o zasądzenie na jego rzecz od strony pozwanej kwoty 14.018,61 zł, w tym kwoty 12.800 zł tytułem dopłaty zadośćuczynienia z odsetkami ustawowymi od dnia 27 lutego 2014r. do dnia zapłaty, kwoty 695,61 zł tytułem kosztów leczenia z odsetkami ustawowymi od dnia 4 grudnia 2014r. do dnia zapłaty, kwoty 523 zł tytułem kosztów leczenia z ustawowymi odsetkami od dnia 15-go od złożenia tego pisma procesowego. Nadto, powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz od strony pozwanej kosztów postępowania według norm przypisanych, kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 4.800 zł i kwoty 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Powód wniósł także pismem tym o ustalenie odpowiedzialności strony pozwanej na przyszłość.

Strona pozwana w piśmie procesowym z dnia 16 września 2016r. wniosła o oddalenie powództwa w całości, w tym w zakresie w jakim zostało ono rozszerzone pismem procesowym powoda z dnia 26 lipca 2016r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 stycznia 2014r. powód, Ł. W. wracał z pracy drogą (...) w kierunku miasta L. jako pasażer samochodu marki m. kierowanego przez inną osobę. Wówczas to kierujący pojazdem marki m. poruszający się tą samą drogą skręcił nagle kierowanym pojazdem na pas ruchu którym poruszał się samochód w którym znajdował się powód, doprowadzając do zderzenia tych pojazdów. Na miejsce tego zdarzenia drogowego przyjechała następnie karetka pogotowienia ratunkowego, policja i straż pożarna. W związku z doznanymi w wyniku tego zdarzenia drogowego obrażeniami ciała, powód, Ł. W. z miejsca zdarzenia został odwieziony karetką pogotowienia ratunkowego do szpitala (...) w L.. W szpitalu wykonano powodowi niezbędne badania, w tym badanie rentgenowskie kręgosłupa. Powód wówczas odczuwał silne dolegliwości bólowe ze strony klatki piersiowej po stronie prawej. Powód tego samego dnia został wypisany ze szpitala z zaleceniem dalszego leczenia doznanych w zdarzeniu drogowym urazów. Powód następnie z uwagi na silne dolegliwości bólowe ze strony kręgosłupa szyjnego w późniejszym czasie kontynuował leczenie w poradni chirurgicznej (...) w L., gdzie lekarz zalecił mu noszenie kołnierza S., który to kołnierz powód nosił przez okres dwóch tygodni. Powód także w związku z dolegliwościami bólowymi ze strony kręgosłupa szyjnego po wypadku rozpoczął leczenie w poradni neurologicznej, gdzie lekarz stwierdził u niego dalsze obrażenia ciała wynikające ze zdarzenia drogowego z dnia 25 stycznia 2014r. w postaci skręcenia i naderwania stawów i więzadeł na poziomie szyi. Powód przyjmował leki przepisane mu przez lekarza neurologa, w tym leki przeciwbólowe. Powód celem leczenia uszkodzonych tkanek i dolegliwości kręgosłupa szyjnego wielokrotnie korzystał z zabiegów rehabilitacyjnych (...) w L.. Powód po wypadku przebywał przez okres dwóch tygodni na zwolnieniu lekarskim od zatrudnienia, a następnie przez okres około dwóch tygodni korzystał z urlopu wypoczynkowego, celem dalszej rekonwalescencji. Leczenie urazów doznanych przez powoda w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 25 stycznia 2014r. nie zostało jeszcze całkowicie zakończone. Powód bowiem nadal odczuwa dolegliwości bólowe ze strony kręgosłupa szyjnego, posiada ograniczoną ruchomość bierną i czynną tej części kręgosłupa oraz odczuwa także dolegliwości bólowe ze strony kręgosłupa piersiowego i klatki piersiowej po stronie prawej. W związku ze skręceniem kręgosłupa odcinka szyjnego z uszkodzeniem aparatu więzadłowo torebkowego powód doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 3% oraz w związku z urazem klatki piersiowej po stronie prawej powód doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 1%. Dolegliwości bólowe kręgosłupa szyjnego i klatki piersiowej nasilają się u powoda przy zmianach pogodowych oraz przy nawet niewielkim wysiłku fizycznym. Powód nadal ze względu na te dolegliwości bólowe zażywa leki przeciwbólowe, posiada utrudnienia w wykonywaniu zwykłych czynności życia codziennego oraz utrudnienia w wykonywaniu jego pracy zawodowej. W przyszłości powód w związku z doznanymi obrażeniami ciała w wypadku z dnia 25 stycznia 2014r. będzie zmuszony kontynuować leczenie usprawniające. Nadto, powód w wyniku wypadku z dnia 25 stycznia 2014r. doznał także urazów psychicznych w postaci objawów depresyjno-lękowych, które skutkowały u niego długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu psychicznym w wysokości 3%. Powód po wypadku korzystał z tego powodu z pomocy lekarza psychiatry oraz psychologa. Powód miał problemy ze snem, stał się bardziej pobudliwy, przestał jeździć samochodem jako kierowca i odczuwał lęk przed jazdą samochodem także jako pasażer. Te objawy lękowe w związku z urazami psychicznymi doznanymi w wyniku wypadku utrzymywały się u powoda przez okres kilku miesięcy po wypadku. Obecnie objawy lękowe u powoda uległy już znacznemu zmniejszeniu, a powód nie wymaga już z tej przyczyny leczenia psychiatrycznego, ani terapii psychologicznej. Z tytułu zakupu leków i wizyt lekarskich niezbędnych celem leczenia urazów doznanych w wyniku wypadku z dnia 25 stycznia 2014r. powód poniósł między innymi koszty w kwocie łącznej 1.206,91 zł.

Sprawca zdarzenia drogowego z dnia 25 stycznia 2014r. w którym powód, Ł. W. doznał obrażeń ciała i urazów psychicznych, w dacie tego zdarzenia był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej tj. w (...) S.A. w W. na podstawie zawartej umowy ubezpieczenia. Powód w dniu 12 lutego 2014r. zgłosił stronie pozwanej szkodę na swej osobie w związku z doznanymi obrażeniami ciała w wyniku wypadku z dnia 25 stycznia 2014r., jako ubezpieczycielowi sprawcy tego zdarzenia drogowego. Decyzją z dnia 26 lutego 2014r. strona pozwana przyznała powodowi i wypłaciła następnie kwotę 1.200 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę doznaną w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 25 stycznia 2014r. Pismem z dnia 21 lutego 2014r. powód wniósł do strony pozwanej za pośrednictwem swego pełnomocnika o zapłatę kwoty 50.000 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę i kwoty 32 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia, w terminie 14 dni od dnia otrzymania tego pisma. Pismem

z dnia 4 marca 2014r. strona pozwana poinformowała pełnomocnika powoda o odmowie uwzględnienia dalszych roszczeń związanych z zadośćuczynieniem pieniężnym za doznaną krzywdę oraz o konieczności przedstawienia rachunków i dokumentacji leczenia celem rozpoznania roszczeń odszkodowawczych powoda związanych z kosztami leczenia. Po przedłożeniu przez powoda stronie pozwanej dokumentacji lekarskiej i rachunków związanych z kosztami leczenia, strona pozwana wypłaciła powodowi kwotę 163,80 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia.

DOWODY: pismo (...) w L. z dnia 4 lutego 2014r.k.13 akt,

dokumentacja leczenia powoda k.14-23, k.25-34, k.113-117 akt,

faktury i rachunki k.24, k.42-46, k.118-120, k.175-177 akt,

pismo z dnia 26 lutego 2014r. k.35 akt,

wezwanie do zapłaty z dnia 21 lutego 2014r. k.36-38 akt,

pismo z dnia 4 marca 2014r. k.40 akt,

pismo strony pozwanej k.41 akt,

opinia biegłego lekarza sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii

z dnia 8 lipca 2015r. k.90-93 akt,

opinia biegłego lekarza sądowego z zakresu psychiatrii z dnia 5

stycznia 2016r. k.131-135 akt,

dołączone akta szkody strony pozwanej nr (...),

zeznania powoda, Ł. W. zapis protokołu rozprawy z dnia

26 sierpnia 2016r. k.184-185 akt.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo w części było zasadne i przez to w części zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art.415 kc kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia.

Zgodnie także z art.822§1 kc przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Zgodnie natomiast z §2 w/w przepisu prawa, jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o których mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia.

Okolicznością bezsporną między stronami w przedmiotowej sprawie był fakt, że powód, Ł. W. w dniu 25 stycznia 2014r. uczestniczył w zdarzeniu drogowym, które spowodował kierujący pojazdem marki m., że w wyniku tego zdarzenia powód doznał obrażeń ciała i urazów psychicznych oraz że sprawca tego zdarzenia drogowego w dacie szkody osobowej na zdrowiu powoda był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej tj. w (...) S.A. w W.. Strona pozwana więc zgodnie z powyżej wskazanymi przepisami prawa ponosiła wobec powoda odpowiedzialność odszkodowawczą, za skutki dla zdrowia powoda zdarzenia z dnia 25

stycznia 2014r. na zasadzie ryzyka, jako ubezpieczyciel sprawcy tego zdarzenia drogowego, która to okoliczność także między stronami była w przedmiotowym postępowaniu bezsporna.

Okolicznościami spornymi natomiast między stronami w przedmiotowej sprawie było w jakiej wysokości odpowiedniej do doznanych przez powoda w wyniku wypadku drogowego z dnia 25 stycznia 2014r. krzywd i cierpień strona pozwana powinna wypłacić powodowi zadośćuczynienie pieniężne oraz czy strona pozwana powinna wypłacić powodowi także odszkodowanie z tytułu poniesionych przez niego kosztów leczenia urazów fizycznych i psychicznych doznanych w wyniku powyższego wypadku.

Zgodnie z art.444§1 kc, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty.

Zgodnie także z art.445§1 kc w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

W ocenie Sądu roszczenie powoda w przedmiotowej sprawie o zasądzenie od strony pozwanej stosownego, dalszego, w wyższej wysokości niż dotychczas wypłacona zadośćuczynienia za doznaną krzywdę będącą wynikiem zdarzenia z dnia 25 stycznia 2014r., za które odpowiedzialność odszkodowawczą ponosiła strona pozwana było w pełni uzasadnione.

Jak wynikało bowiem z dowodów przeprowadzonych w toku niniejszego postępowania sądowego w postaci dokumentacji leczenia powoda po wypadku z dnia 25 stycznia 2014r., opinii biegłych lekarzy sądowych z zakresu ortopedii i traumatologii oraz psychiatrii, jak też zeznań powoda, Ł. W., powód w wyniku wypadku z dnia 25 stycznia 2014r. doznał obrażeń ciała w postaci skręcenia kręgosłupa szyjnego z uszkodzeniem aparatu więzadłowo torebkowego oraz urazu klatki piersiowej po stronie prawej. Urazy te dla powoda były bardzo bolesne i spowodowały konieczność ich długotrwałego leczenia. Powód po wypadku, jak też obecnie odczuwa dolegliwości bólowe, zwłaszcza ze strony kręgosłupa szyjnego, z tej przyczyny zażywa leki przeciwbólowe oraz podjął usprawniające leczenie rehabilitacyjne. Dolegliwości ze strony kręgosłupa szyjnego wynikające z wypadku zmieniły także życie powoda, który nie jest już tak sprawny fizycznie jak przed wypadkiem, a jak wynikało z jego zeznań musiał po wypadku zrezygnować z dotychczasowej aktywności życiowej, nie może już uprawiać sportu tak jak wcześniej w postaci gry w piłkę, czy jazdy na rowerze. Powód także musiał po wypadku zmienić swe stanowisko pracy, gdyż nie może już wykonywać ciężkiej pracy fizycznej oraz nie może być narażony na drgania maszyny którą wcześniej obsługiwał, a które to drgania powodowały u niego dolegliwości bólowe ze strony kręgosłupa szyjnego. Powód w wyniku wypadku doznał jak wynikało z opinii biegłego lekarza sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii trwałego uszczerbku na zdrowiu fizycznym związanego ze skręceniem kręgosłupa szyjnego i urazem klatki piersiowej w wysokości łącznej 4% i zmiany te u powoda w jego stanie zdrowia są już nieodwracalne. Powód także jak wynikało z jego zeznań i opinii biegłego lekarza sądowego z zakresu psychiatrii, po wypadku, przez okres kilku miesięcy cierpiał także psychicznie, gdyż po wypadku pojawiły się u niego stany lękowe związane z jazdą samochodem, które powodowały także problemy ze snem. Powód w związku z tymi urazami psychicznymi korzystał z pomocy psychologa i lekarza psychiatry po wypadku. Powód w związku z urazami w sferze psychicznej doznał jak wynikało z opinii biegłego lekarza psychiatry długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 3%.

Wszystkie powyższe okoliczności świadczyły więc w ocenie Sądu o tym, że wypłacone przez stronę pozwaną powodowi po przeprowadzeniu postępowania likwidacji szkody przed wszczęciem postępowania sądowego w przedmiotowej sprawie zadośćuczynienie pieniężne za doznaną krzywdę w kwocie 1.200 zł zostało zaniżone co do wysokości i że powodowi przez to przysługiwało roszczenie o zasądzenie na jego rzecz od strony pozwanej dalszej części tego zadośćuczynienia w wyższej wysokości.

Ustalając odpowiednią wysokość należnego powodowi od strony pozwanej zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę, w związku z powyżej wskazanym wypadkiem oraz doznanymi w wyniku tego wypadku obrażeniami ciała i urazami psychicznymi, Sąd wziął pod uwagę rozmiar krzywd i cierpień doznanych przez powoda. Powód bowiem cierpiał fizycznie i psychicznie po wypadku, jak wynikało z jego zeznań oraz opinii biegłych lekarzy sądowych wydanych w przedmiotowej sprawie. Dolegliwości bólowe powoda dotyczyły przede wszystkim urazu kręgosłupa

szyjnego, gdyż powód nie mógł się normalnie poruszać szyją i korzystał także z kołnierza ortopedycznego. Oprócz tych dolegliwości bólowych, cierpienia psychiczne powoda związane z urazem kręgosłupa szyjnego przejawiały się także w tym, że powód nie mógł wykonywać samodzielnie wszystkich czynności życia codziennego, nadto musiał zrezygnować z wcześniej wykonywanych czynności takich jak jazda na rowerze czy gra w piłkę.

Dlatego też, biorąc pod uwagę rozmiar krzywdy powoda związanej z urazami fizycznymi i psychicznymi doznanymi w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 25 stycznia 2014r. Sąd ustalił, że odpowiednią kwotą zadośćuczynienia pieniężnego za tą krzywdę była kwota 10.400 zł należna od strony pozwanej na rzecz powoda. W związku z tym, że strona pozwana dotychczas wypłaciła powodowi kwotę 1.200 zł tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za krzywdę, Sąd uznał za właściwe zasądzić dodatkowo od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 9.200 zł tytułem dopłaty do wypłaconego już wcześniej zadośćuczynienia.

Sąd uznał przy tym, że ustalenie zadośćuczynienia pieniężnego należnego od strony pozwanej na rzecz powoda w wyższej wysokości nie byłoby prawidłowe. Należało mieć bowiem na względzie, że obrażenia kręgosłupa szyjnego powoda i klatki piersiowej doznane w wyniku wypadku drogowego z dnia 25 stycznia 2014r. mimo tego, że były bolesne i powodują w życiu powoda liczne niedogodności związane z dolegliwościami bólowymi, to jednakże nie spowodowały u powoda konieczności długotrwałego leczenia szpitalnego, wykonania żadnych zabiegów operacyjnych, czy też nie spowodowały u powoda kalectwa lub uniemożliwienia normalnego funkcjonowania w życiu codziennym. Natomiast urazy psychiczne jakich doznał powód w wyniku wypadku, jak wynikało z opinii biegłego lekarza sądowego z zakresu psychiatrii nie były trwałe lecz długotrwałe, kilkumiesięczne, a powód już prawidłowo funkcjonuje po przebytych leczeniu psychiatrycznym i nie wymaga obecnie dalszego leczenia tych urazów psychicznych doznanych w wyniku wypadku.

Dlatego też, w ocenie Sądu dalsze roszczenia powoda o zasądzenie na jego rzecz od strony pozwanej zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę w wyższej wysokości, ponad kwotę 9.200 zł, nie były zasadne i podlegały oddaleniu przez Sąd.

Powód także stosownymi dokumentami w postaci dokumentacji swego leczenia, fakturami VAT i rachunkami wykazał, że poniósł koszty swego leczenia obrażeń ciała i urazów doznanych w wyniku wypadku z dnia 25 stycznia 2014r., które to koszty leczenia zgodnie z powyższymi fakturami i rachunkami wyniosły łącznie kwotę 1.206,91 zł. Dlatego też, zgodnie z żądaniem pozwu, strona pozwana była także zobowiązana do zapłaty na rzecz powoda tej kwoty pieniężnej, tytułem zwrotu poniesionych zasadnie przez powoda kosztów leczenia obrażeń ciała i urazów doznanych w wyniku wypadku drogowego z dnia 25 stycznia 2014r. Sąd jedynie nie uwzględnił żądania pozwu w zakresie zasądzenia od strony pozwanej na rzecz powoda kwoty 123,34 zł z tytułu kosztów zakupu leków zgodnie z fakturą VAT nr (...)/L. z dnia 3 września 2014r., gdyż jak wynikało z treści tej faktury powód z tytułu zakupu tych leków po częściowej refundacji zapłacił kwotę 111,64 zł, która podlegała przez to uwzględnieniu przy rozliczeniu kosztów leczenia powoda należnych od strony pozwanej.

Zgodnie z art. 189 kpc, powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny.

Powód w przedmiotowej sprawie wniósł także, zgodnie z powyżej wskazanym przepisem prawa o ustalenie odpowiedzialności strony pozwanej na przyszłość za skutki dla jego zdrowia zdarzenia drogowego z dnia 25 stycznia 2014r.

W ocenie Sądu powództwo w powyższym zakresie było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie. Jak wynikało bowiem z opinii biegłego lekarza sądowego z zakresu ortopedii wydanej w przedmiotowej sprawie, leczenie usprawniające kręgosłupa szyjnego powoda w związku z obrażeniami ciała doznanymi przez powoda w wyniku wypadku drogowego z dnia 25 stycznia 2014r. nie zostało jeszcze zakończone i będzie przez powoda musiało być kontynuowane w przyszłości. Dlatego też, w ocenie Sądu powód posiada interes prawny w ustaleniu wobec niego odpowiedzialności odszkodowawczej strony pozwanej na przyszłość za skutki dla jego zdrowia zdarzenia z dnia 25 stycznia 2014r., gdyż w przyszłości, jeśli faktycznie powód podejmie dalsze leczenie usprawniające kręgosłupa szyjnego uszkodzonego

w wyniku wypadku z dnia 25 stycznia 2014r. i powstaną z tego tytułu dalsze koszty, to powód będzie posiadał uprawnienie do dochodzenia od strony pozwanej zwrotu tych kosztów także na drodze postępowania sądowego.

Mając powyższe okoliczności na względzie Sąd orzekł co do należności głównej dochodzonej pozwem jak w punkcie I sentencji niniejszego wyroku zasądzając od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę łączną 10.406.91 zł, w tym: kwotę 9.200 zł tytułem dalszej części zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę, kwotę 683,91 zł tytułem należnego odszkodowania poniesionych kosztów leczenia oraz kwotę 523 zł z tytułu dalszych, poniesionych kosztów leczenia.

O należnych odsetkach ustawowych jak w punkcie I sentencji wyroku Sąd orzekł:

- co do kwoty 9.200 zł dalszego zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną przez powoda krzywdę zgodnie z art.481§1 i §2 kc w zw. z art.14 ust.1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jednolity Dz.U. z 2013r. poz.392 z późn.zm.), ustalając wymagalność tych odsetek od dnia następnego po upływie trzydziestodniowego, ustawowego terminu do zapłaty tej należności tj. po upływie tego terminu od dnia zgłoszenia stronie pozwanej szkody w postępowaniu likwidacyjnym,

- co do kwoty 683,91 zł odszkodowania z tytułu poniesionych przez powoda kosztów leczenia zgodnie z art.481§1 i §2 kc w zw. z art.455 kc, uznając, że strona pozwana powinna spełnić to świadczenie niezwłocznie po wezwaniu, a więc w terminie 14 dni od dnia doręczenia pozwu tj. do dnia 19 grudnia 2014r. i od dnia 20 grudnia 2014r. świadczenie to było już wymagalne i od tego dnia należne powodowi były od tej należności odsetki ustawowe określone przepisami prawa,

- co do kwoty 523 zł dalszej części odszkodowania z tytułu poniesionych przez powoda kosztów leczenia zgodnie także z art.481§1 i §2 kc w zw. z art.455 kc, gdyż także to świadczenie strona pozwana powinna była spełnić niezwłocznie po wezwaniu przez powoda, a więc w terminie 14 dni od doręczenia jej pisma procesowego z dnia 26 lipca 2016r., które zostało doręczone w dniu 7 października 2016r., a więc strona pozwana pozostawała w opóźnieniu z zapłatą tej należności wobec powoda od dnia 22 października 2016r.

Sąd orzekł także jak w punkcie II sentencji niniejszego wyroku zgodnie z art.189 kc ustalając odpowiedzialność strony pozwanej wobec powoda na przyszłość, za skutki dla zdrowia powoda zdarzenia drogowego z dnia 25 stycznia 2014r.

W pozostałym zakresie Sąd powództwo oddalił jako niezasadne z przyczyn wskazanych we wcześniejszych rozważaniach jak w punkcie III sentencji niniejszego wyroku.

Orzeczenie o kosztach procesu jak w punkcie IV sentencji wyroku Sąd wydał zgodnie z art.100 kpc, stosunkowo rozdzielając te koszty między stronami, obciążając tymi kosztami powoda w 25,76 %, a stronę pozwaną w 74,24 %, według udziałów w jakich strony uległy co do swych żądań. Koszty procesu poniesione przez strony w niniejszym postępowaniu wyniosły łącznie kwotę 4.255,64 zł. Na te koszty składała się kwota łączna 2.518 zł poniesiona przez powoda, na którą składały się: opłata sądowa od pozwu w kwocie łącznej 701 zł, wynagrodzenie pełnomocnika powoda w kwocie 1.200 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł i zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłych sądowych w kwocie 600 zł. Na te koszty składała się także kwota łączna 1.737,64 zł poniesiona przez stronę pozwaną na którą składały się: wynagrodzenie pełnomocnika strony pozwanej w kwocie 1.200 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, zaliczka na poczet wynagrodzeń biegłych sądowych w kwocie 520,64 zł. Dlatego też, Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.421,75 zł tytułem poniesionych kosztów procesu, jako różnicę między kosztami faktycznie poniesionymi, a należnymi od powoda w przedmiotowej sprawie (kwota 2.518 zł – kwota 1.096,25 zł stanowiąca 25,76% z całości poniesionych przez strony kosztów procesu w kwocie 4.255,64 zł). Sąd przy tym ustalił wynagrodzenia pełnomocników stron w stawce podstawowej obowiązującej w dniu wniesienia pozwu, mając także na uwadze fakt, że wyższa stawka kosztów udziału w sprawie pełnomocników z uwagi na rozszerzenie powództwa i zmianę przepisów prawa w toku postępowania byłaby ewentualnie należna stronom dopiero za postępowanie przed sądem kolejnej instancji.

O nie uiszczonych kosztach sądowych w zakresie częściowo wypłaconego przez Skarb Państwa wynagrodzenia biegłego sądowego z zakresu psychiatrii w kwocie 79,55 zł jak w punktach V i VI sentencji niniejszego wyroku Sąd orzekł na podstawie art.113 ust.1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity Dz.U. z 2014r. poz.1025 z późn.zm.) w zw. z art.100 kpc, także tymi kosztami obciążając strony w zakresie w jakim uległy co do swych żądań tj. powoda w 25,76% tj. w kwocie 20,49 zł i stronę pozwaną w 74,24% tj. w kwocie 59,06 zł.